

מלמד וסוד השירה
מאת: קניאט סקרה שטיינלר

1. אמות כב:

אומרים ייהגשמה היו ממלאה את
כל הגוף ובשעה שאדם ישן היא
עולה ושואבת לו חיים ממעלה.

: הגשען על אשת איש וכו' : אמר
רב ובעדים אמר רב ששת *אמינא כי ניים
ושכיב רב אמר להאי שמעתתא

2. שית סות גיב סיון קנב

אלהים קדש קדשים ט' לן יגדמי לומר פליו כי נלמח שלל כסוק
דיבר ולק שקלג למסרססי' כאשר ככמס דוכסי אמר רב ששם פליו
כד רימ ותיב אמר רב ללא שמספת' כמנואר כמס' יכמוס דלד
פ"כ דוק"ס פ"כ ונניק דמ"פ פ"כ ודס"ס פ"ל ורס"ז פ"כ ונדס ר"ס
פ"ל וכסרדוס דכ"ג פ"כ פ"כ מ"מ הלמס יפסס ורס כי מלמכ כד רימ
ותיב לרמ לגנאי רק שנה גדול ומסולג שלסי מסלמו ומדרגמו של
רב אל לומר פליו שפסס כפססמ כוס חס לא שלמרו כד רימ
ותיב ולא אמר כד שכיב וכימ כמ"ס כמס' כסרק פ"ס ש"ס פרי
נוחל סמסס לחד כמלמל השימ ולחמ כסוסו וכסס זו שסססס
לפ"ס שפסס כמלמרו מלמכ שסססורר וכולך מרגימ לח"כ כפססמו
ותור כו פס"כ כדרימ ולמ"כ שכיב

3. ככקי דממ אלויל ככק א

מה עשה
הקב"ה, ברא שינה וחיים, ואדם
שוכב וישן והוא מזונו ורפואתו
וחיים לו ומנוחה לו, שנאמר
(איוב ג, יג) ישנתי אז ינוח לי.

4. ה' ככס' פל

סמחוסה כסככ כשישככ חמל לו כשיכ, גס כסוכס שסוככ ונח
ולין שושכ כלסס וככ"ל כיל חוסס כ' : (כה) וכוס חוסס • שכיכ
גוף הלרס ניזון כלל לחילכ ולין מרגימ חלימח ורעסן מספכר
כמלכל כותן כשיכ (ולף חוסי כמסגל שסן פ' אכ לא כרנש
פלגיס ולסיסמ הכותמ מכפכר כמלכל כל כותן כרס כסול ,
וככר כפסכרו חכתי כסככ כומרט זכ לפכור על כחקירי הלט
כ"ל) : (כו) ורסולמו • כמ"ס פ' הולכ (נמ) וככר פ"כ שסול
סי' ימח לחולכ (ונס כולור כרופלסי כסמריכס שרפוסכ כסלסיס
וחוסמ , דכר ניכר לסן , שכן לילכ כס כסרפליסי כרסכ חסר
ככיר ס' יד שכסככ שלסס יסן הנשמה שולכט לו חיים
פלמסלכ : (כז) ומטחכ לו • לכן חמלכד כז חיי כרילוס ככר
לח' כשיכ וכמ"ס חדסימ לכקרימ כמ"ס כשוסימ חו' ככ ש"ל
מסקרימ כידו על כקכ"כ רוחס כל לילכ כאלו כס כלסיס
וחקיקס וכק"כ חסוירס חדסימ ס' הספול כוס עשח מלסכ
כל סוס ונפשו ונפח פלח ס' ולשחימ חורמ עכוס כר' חדסי
(ולזכ כמכרס רחמו כחוס' פ"ק דכרסית (וכ' ד"כ למס ס') (ל) :

5. וכל כמ:א

ויעקב משנתו ויאמר אכן יש יהוה
במקום הזה ואנכי לא ידעתי:

6. ככס' פל

ז וס' סו ויקץ יעקב משנתו. ר'
יחנן אמר ממשנתו.

7. ככס' פל

ו אמר ר' שמעון בן אלעזר הנה
טוב מאד, והנה טובה שנה. וכי
שנה טובה מאד, אתמאה. לא כן
הנינן י"זן ושנה לרשעים, נאה
להם ונאה לעולם. אלא מתוך
שאדם ישן קמצא הוא עומד ויגע
בתורה הרבה.

8. סוככרין א

כסני' בן סכר וכדח ניזון *על שס סכס ימח וכי חל'
ימח ריב סכרוחן של רסרימ רמח לוח ונמח לעלמ לצריקס רע לוח
רע לשלמ ין רסנה לרסרימ רמח לוח ונמח לעלמ לצריקס רע לוח
רע לשלמ סכר לרסרימ רע לוח רע לעלמ לצריקס רע לוח רע
לשלמ כסס לרסרימ רע לוח רע לעלמ לצריקס רמח לוח ונמח לשלמ
שס לרסרימ רע לוח רע לעלמ לצריקס רמח לוח ונמח לשלמ :

9. ככס' פל

ר' ביסני ר'
אחא ר' יחנן בשם ר' מאיר

2

אמר האב אני חושש פן חס ושלום יבוא האויב ויתגבר וישיב ממך הכל לכן תציל לאחדים, והנמשל מובן, כיון שהנשמה מסגלת כל היום תורה ומצוות ומעשים טובים, יש לחוש ופן יתגבר היצר וישדוד הכל חס ושלום, לכן ניתנה השינה ועולה הנשמה וגונות שם באוצר המשומר:

15) השם האבא"ל ויגלו מ:א"ל

בשנתו קרי ביה ממשנתו. מתוך שהיה הוגה בתורה ביום גם בלילה לא שכב לבו כלהגות בה בחלומו:

16) מכתב פקוד שבע יום ויום
ב:א"ל שבע יום ויום

וכתיב (יהושע א ט) והגית בו יומם ולילה (כד כט) וכי לא ישן בלילה אלא כשארם מהרהר כל היום, הוא לומד בחלום כל הלילה כמו ויקץ יעקב משנתו ממשנתו. וכתיב (משלי ג ט) והקיצות היא תשיחך והקב"ה מעלה לך שכר כאילו למד כל היום וכל הלילה וכתיב (תהלים נא יא) מקרה לילה והלא מקרה יום בכלל אלא לפי שהרהר ביום הי מקרה בלילה

17) אבא"ל אבא"ל
ב:א"ל שבע יום ויום

בשנתו קרי ביה ממשנתו, מתוך שהוא הוגה בתורה גם בלילה לא שכב לבו מלהגות בו בחלומו, כפי ש בברכות ג"ו. אין טראן לאדם אלא מהרהורי לב, ונדע הרבה מהקדוש הארי ז"ל. ומרן הגרא ז"ל שאמר שלא ברא הקב"ה השינה רק כדי לתקן בחלום. ואכפ"ל.

18) מכתב פקוד

אמר ר' שמואל בר נחמני אר יונתן אין טראן לו לאדם אלא מהרהרי לבו שנאמר "אנח מלכא רעיוןך על משכבך כלילך"

19) השם א"ל

כג' יראת יהוה לחיים ושבע ז'לין בל-
יפקד רע:

20) השם א"ל

(כג) יראת ה' גר. כלומר שיראת ה' היא מביאתו לחיים וגם שהיה שבע ז'לין ושלא יפקד רע כלומר בין הרעים והענין שנתן הקב"ה לאדם במבועו שישן כדי שיעלה נשמתו לשיבה של מעלה ושם נגלין לה רוי תורה מה שא"א לאדם ללמוד בשבעים שנה לומד שם בשעה אחת אך מאותו הלימוד אינו בא לו שום שכר כלל אלא שזהו הוא השכר בעצמו אבל מה שלומד ביום היא מביאתו לידי חי עוה"ב והו יראת ה' מה שלומד תורה ביראת ה' כל היום מביאתו לחיים ושבע ז'לין פי' בלילה ירי השבע מהתורה שלומד בשיבה של מעלה והו שבע ז'לין בלילה ואח"כ בשחרור נשמתו לגופו או לא יפקד בין הרעים כי אז המה רתים לפגוע בה ולא יוכלו:

21) פקודת השם אבא"ל

ועלית על כלנה שהיה אלו בענפ ממש שלא היה נדך לשום טיטע ויחדם כל זה כלל האמת כי ק הסגול נחמה, אחר שכל אמר פי' והבין לו ומשנתו ימים ולילה חמד לא ישו וקן אן פסוק דבר תורה נגלות ובמפשה בראשית ומפשה מרכבה, כדית שמעתי לא הלך ארבע אמות בלא תורה ויפילין, והכל בקדושה וטהרה נפלאה, הלא אין מדין לי לאדם אלא מהרהרי לב, ומה נדך לסימט ויחדים ליה. ומתגלה נשמתה היה של ערך השינה לא נדך י"ש רק ליה הפלגות, של מה שלא היה כשלמו של האדם להשיג נדך השמה משונית בעוף גם אחר כל הינטה והשכל מה הנפ שהוא מקן מנדל, מנגן לה בשעה שהיא מופשטת או מן הנפ ומלגפת נלגות הפלגין מלקח דרבנן.

12) אבא"ל אבא"ל

ובענין הים שמתחיל נ"כ מטי ארמו"ל מ"ה חיים מקראשגע זוקול דאמר דליחא בנארי" קיטא פומה למס ברא הקב"ה שינה לפני אדם כי בכל פעולת בני אנושי יש בכל משנה שלו טוהב פומה ובשינה אין אדם עשש שום דבר וידין הי"ד ז"ל ע"ש הג"ל למלך מלך שיש לו מלחמה עם מלך אחר ויום אחד נחנכר אחד על מכירו ולקח כל שללו אם טכס הוא בודאי טמן כל שללו בפקדון לאחר כי (אם) ח"ו למחר לא ילגיה במלחמתו יקח שללו וגם אחת יקח שלל אבל כשנתן בפקדון אף אם ח"ו לא ילגיה לא יקח כלום והכלל הוא קי כי כל ימי חי האדם יש לו מלחמה עם ה"ר הרע וכאשר אדם עושה טוב אזי לוקח שלל מן ה"ר הרע ולכן נכרא השינה בכדי שיוכל לומר בירו אפקיד רוחי ויהיה מן מרי סקדוהא ואף אם ח"ו לא ילגיה ביום שלאחריו לא יסיס להילך הרע ליקח שום דבר מהאדם כי כנר נפן בפקדון להנורא באמרו בידך אפקיד רוחי ולכן נכרא השינה ט"ב ד"ק (ולפי ד"ק מרנ"ח ז"ל שום פי' חס שאמר משכר רכבוט פ"ס טק"ר ויוטע ה' פי' שידוע הובר בנזקך אם יסמט לא יסיס למות סדן לפשות דין כי יששע משוכס בלמנו בידך אפקיד רוחי ונאם לא מ"ז שמויק במחלקה כל הלילה אז יסיס למר"ס לשלוט והיולא מדכדיסם שהחזינן להיום מפרי דפקודו באמתו בידך אפקיד):

13) ככונן א"ל

ליל ה' תצא תרכ"ז. סיפר מרן בשם הבעש"ט זלה"ה טעם לשינה, שאיתא בשם האריז"ל בכתבים טעמים נשגבים לזה, שהוא בחינת מוחין דקטנות כדי לעלות למוחין דגדלות. והבעש"ט זלה"ה אמר דרך משל, למלך שהיה לו בן יחיד יקר מאד ושלאו למלחמה, וביקש ממנו שכל הביזה והשלל שיתן לו השם יתברך ישלח מעט מעט לביתו לאחדים. ושאלהו הבן הלא יותר כבוד שאביא הכל בפעם אחת. וענהו האב, אני חושש פן ח"ו יבוא האויב ויתגבר וישדוד ממך, לכן תציל לאחדים. והנמשל מובן כיון שהנשמה מסגלת כל היום תורה ומצוות ומעשים טובים, יש לחוש פן יתגבר היצר וישדוד הכל ח"ו ונדברים אלו כפל מרן ז"ל כמה פעמים וקילס אותם שבאמת יש לחוש לזה] לכן ניתנה השינה, ועולה הנשמה וגונות באוצר המשומר ע"כ. וסיים מרן שלכן קודם מתן תורה היו ישראל ישינים, עד שבא הקדוש ברוך הוא בעצמו והקיצם כדאיתא במדרש, כי היה להם התעוררות והכנה גדולה למתן תורה, והיו חוששים שלא ינטל מהם ח"ו, ולכן גנוזהו בפקדון למעלה על ידי שינחם.

14) השם א"ל

עו. בשם הבעש"ט זלה"ה טעם לשינה, שאיתא בשם האריז"ל בכתבים טעמים נשגבים לזה, שהוא בחינת מוחין דקטנות כדי להעלות למוחין דגדלות, והבעל שם טוב זלה"ה אמר דרך משל, למלך שהיה לו בן יחיד יקר מאד ושלא אותו למלחמה, וביקש ממנו שכל הביזה והשלל שיכח וישלול ישלח מעט מעט לביתו לאחדים, ושאל אותו הבן הלא יותר כבוד כשאביא הכל בפעם אחד.

כ"ח ח' ס"ח ע"ס ע"ק ק"א ע"ה פ"ח ע"ה פ"ק

ומעשה שהיה ישן מורי ז"ל ביום שבת שינת צהרים, ונכנס רבי אברהם הלוי, ומצאו שהיה ישן ב' או ג' שעות, והיה אומר כי השינה מכלל עונג שבת ומצאו שהיה מרחש בשפתיו. בין כך ובין כך נתעורר הרב, אמר לו ימתול אדוני שהקצתי אותו משינתו. א"ל, ומה היה אדוני מרחיש בשפתיו, א"ל, חייך שעסקתי עכשיו בישיבה של מעלה, בפרשת בלק ובלעם דברים נפלאים. ואמר לו, יאמר מכ"ת לי מהני מילי מעלייתא. א"ל, חייך אם הייתי דורש פ' שנים רצופים יומם ולילה מה ששמעתי עתה, איני יכול להשלים. וכן היה מנהגו ז"ל כשהיה ישן, היה מביאים אותו לפני סוריאל שר הפנים, והיה שואלו באיזה ישיבה הוא רוצה לילך, והיה מוליכין אותו. ופעם היה בחר בישיבה של הקב"ה, ולפעמים בישיבת ר' עקיבא, ולפעמים בישיבת משה רבינו, ולפעמים בישיבת ר' מאיר. וכעד"ז בכ"מ שהיה רוצה.

י"ח ע"ה ע"ה ע"ק ק"א ע"ה פ"ח ע"ה פ"ק

ודע כי רב איהו ר' אבא תנא דברייתא בנב' דילן בדוכתא טובא והוא ר' אבא המוזכר בזהר לדעת רבינו אשר חי ד' מאות שנה, וס' רב פ"י ב' פעמים מאתים, והוא היה גדול החברים אצל ר"ש ור"א בנב, והיה רבו של ר' הייא בהכמה הזאת, והוא זקוקין דינור נפקין מפומיה קמי רבי שהיה מסדר לפניו מה שלמד לפני ר"ש, ור' נבי זקוקין דינור הוה נפק מפומיה עם רב שהיה הזור ומסדר אצלו ראשי פרקים (והיה קליל) ואולי ר' עצמו מעיקרא מר"ש נבר ברזי תורה בזמן שהיה תלמידו במשנה ובגמרא. ובאלו אמרו כי רב שמש הרבה את ר"ה. ונפטר בתחלת האלף ההמישי ליצירה הוא סוף תנאים כדאמרי רבנן (ע"ה ע"ה) רב תנא הוא דוקא כדאמרן. ועוד רבן של כל בני גולה היה, איב במיתתו יתושים היינו ואין אב כי שלמו לנו ב' אלפין תורה. עוד מצאנו בנב' פעמים רבות דרב כהנא ורב אסי טקשו ליה ושתקו רב. והשתא מבעי לן לאדועי דבכלהו דוכתי טעטא רבא ומסתברא דל' לרב כסתרי תורה למיטרא דלא כוותייהו, ואעיג דשתק להו בקהל עם משום כבשים ללבושך אפשר דהדר פריק להו בלחישא, ואיכא מנייהו דהלכתא כוותיה.

כ"ט ח' ס"ח ע"ס ע"ק ק"א ע"ה פ"ח ע"ה פ"ק

רבינו מה' יתק לרביא ז"ל חמנו סביה משפחת סהר"ל ז"ל וכו' בני חטובי חספדים כבוד שכי סרב ז"ל ואתיא מללא דיום הכנת סיה יבן ולי' מהחברים לזה להרב דחובי מרחשן שנותיה ופחד סס לראות אס יבין איזה דבר ונתעורר הרב ז"ל ואיל שאכי ליה מלריה כי פתה קבלה נבתי רזין עילאין מר"ך כפס שנים לאמרס ונפטר כבודו ונפטרתי. ולי' הלכתי או למתתי להס אין ספק כי כל הוסיס זאן אמתיס כדברי רז"ל, והיה עילאין שמואל פנ פי וילך דוד אל שמואל בניית אביו שבלותו ליה למד דוד מה שחלמיד ותיק אינו לומד כחלה סיה איב אפוא אין לתמוה פל זה. כי כל התעסק הוא החותם הסגור. ודוד הפיה כנת שמואל הנביא הפסיס החותם והוא כוח קבלן. והדברים מוכנים ופשוטים ואין להאריך.

כ"ז ח' ס"ח ע"ס ע"ק ק"א ע"ה פ"ח ע"ה פ"ק

הטוב. בש"ס יצמח (דף כ"ד ע"ב) וכן עוד סס בנכס דוכתי ונביק (דף ע"ז ע"ב) וכן עוד בנכס מקומות נשים דלמדי רב ששה כד נאום ושכיב רב אמר לסא שמעתייהו. וכי נבית חיה יאיר (סי קניצ) שלא לנכחי (חיו) אמר זאת ר' ששה (הלמיד) על רב רק שבה גדול שלפי מדרגתו אי"ס שטפס חס אס לא שאלמו כד נייס ובי סיי"ש. ופדיון לר"ך חבלין כמובן. וי"ל פסיד כרמיס מפאלט סטודפיס בכנפי יונס ובמלמרו שכרי לוחוס כי כל מקיס שאלמו שתיק רב שסוא ר' אבא חלמידו של רבבי סיי לו לסכיב טעמו פיד ססוד רק שלא רכס לפרסמו בנגלס פ"ה שתיק סיי"ש (פוי) כססיד עק ר' אבא חס) וכבר ביארנו חס כססי במלמריטו לסוכוס בשמר ישכר ופיד בנכס דוכתי [פוי] כדברי חורס (ח"ב לוח ס') לפני רב בוס] וכנה טידס כססארדיל ושבחו ובמובל כססיג לסחידל זל כי פיה זא אי מהברי הלמידו לביה סלרדיל ביום בשבה ומללו יבן ורחובי מרחשן שפויסי ופחד סס לראות אס יבין איזה דבר ונתעורר כלרדיל ז"ל כי פתס קיבלס כשמו רח

כ"ח ח' ס"ח ע"ס ע"ק ק"א ע"ה פ"ח ע"ה פ"ק

הרב ברה ויכלס ויבא אל שמואל. ר' הוט רביי חסי אבר אתה היליה סברת דוד כלפני סואל לסר כסמאל נבתי סה שאין חלמיד ותק לויב בבאה שח:

כ"ט ח' ס"ח ע"ס ע"ק ק"א ע"ה פ"ח ע"ה פ"ק

הדמ"ט כ' סק"ט' יונח אלס שנכ"מ שנאמר שחק רב ס' לו לבי ע"פ סכוד ולא רכס לנטול [פיינ חטובי חיה יאיר (סי קניצ) כססיר מדברי חוס' כ"ך (דף י"א) מדשחק רב לאו דינא סוא דיש למד אין כ"ז ללא פסקין בלטה ע"פ ססחוד רק ע"פ כעלוח וכרמ"ך כ"ז (דף ס"ב) כחכ משס כ"ח דכל סיכא דשחק לבו לרב כסגל ורב אבי מדי לבו ללא חלדין מביס דלא חס לב כוח דכס לעמח דרב לרימי לסברי' ל"ס לריכין מיתס סוא חייס לבו וכי שחק אודווי מוני לבו וכרמ"ך מסיק דספקא סוא וברדי משטח קולא למכוס וכליסרל לנחמל ומ"ס מליט דלף כליסרי דרבנן לא לאונין לקולא כמו בינל (דף ל"ז) וכס"ע ח"ח (סי ס"ד) ודיס כ"ס קרנן נחמל וכל"ס סרב רמ"ס זל ידע דלא ססקין סלכ' ע"פ סודוח רק ע"פ כעלוח. רק מלינו שאלמו ח"ל כלע ממתמיס וכלע מסיכין כלע איסרין וכלע מתיין אל ואלו דברי אלסיס חייס]. וכתב כרמ"ע דמה דשחק סוא ש"ס כפנימיות ס' רב קולע אל כסעריס ורב סוא ר' אבא חלמיד כגדול מחלמידי רבבי' מכעני פנימיות וסדוח סאר' ולא רכס לעלות ולי' נעניי כנתיי כזה אבר ככס פעמיס מליט שר כשח אבר על רב כי נייס וככנ אמר רב ללא שמשחא וס"ח' סס חרס לו על מליכס סואל כלי כבוד וי"ל שר"ס ידע כי כל דברי רב סיו כעלם שקל כקוס למד ע"פ פנימיות כחורס גס כעלוח וידוע מ"ס סאר' זל סמניי הסייס כרל סק"כ' סילא ממת כשמו ושנח רב קיסטל דחיותא. אז יסינ סלדס רזין עילאין אבר זל אשג' לו לסעיג כעד כשמו כלוחס כולס כעוס. ור"ס סכיל לרב ר' ואמר אחרי שאין לו כסא כוס כלי ססק כי נייס ושכר רב וזו כסיג דברים אבר אין כישלם לכסיג כסואל עשור ונשמתו כעוס. ואורכיל זכ ס' כבודו של רב כי שאין וסגל עלס כרומשח כסוח אבר נעלס סוא לסעיג ולכין כעד כשמו ס"ל כענ סעקן משקף כעוס לא ח'ו לגול ככנדו :

הצדק לחקן בשפה שניכור יחד מנה שיכול לחקן
בניכור הספיר קרא ריי עליי דלניי עד מתי עלל חשב
והא פשוט :

פניי הוודא'ה לרק כ' ⁽²⁷⁾
מחן קוקניו
מחן קוקניו

בניי היו ישנים כדי שיוכלו להשיג
יותר השגות

ידוע מהאריי ז"ל כי לאחר מחצית
שעה של שינה היה משיג יותר השגות
מכפי שהיה באפשרותו להשיג במשך
שמונים שנה בהקיץ, וכעין זאת היה אותו
דור דעה שהגיע למדרגה הגדולה הלוו,
כך ששנתם בליל קבלת התורה, היתה
אפוא למען יוכלו להשיג יותר השגות
באמצעות השינה. (תפארת שמואל)

הקצות הצר'ה חואל'ין ⁽²⁸⁾
לספרא ⁽²⁸⁾
לספרא

הקוללה כל כולם, הן הן גבורותיו וטובותיו, כי לא הראה לה נפשו טוב רק בעמלו אשר עמל במהרה
ובדעה ובכשרון, ואחר רב יגיעותו ולאחר חסו עליו מן השמים ויגמלו לו משיטת הסכמה
רחן דרחן נפתרן דשפרין וי היה אלל מפת אלקים, חילת זה נפשו לא רצה בס. אף כי רצו למסור לו
מן השמים כלה שום פעל ויעשה נשר רחן ושמרין עלייהו על ידי מנדס מאר דרחן ושר
התורה, לא נשא טיבו לזה, כמו הימה ורחוקה.

כי שמתו מפיו הקודם שפעמים רבות השכחו לפתחו כמה מנדסין מן השמים בשאלתם ויקבצם
שהיום למסור לו רחן דלוריתא כלה שום פעל, ולא היטה אוח אליהם כלל ואחר מן המנדסין
הפניו כי מה, עם כל זה לא הביט אל מרחבו הגדול, וענה ואמר לי ארי רחיה שהיה הנבוי כשרתו
ימש' על די שום אהמני כלל וכלל, רק כתי נשואתם לי ימש' מה שרצה לגלות לי ויתן פלך כשרתו
ימש' בעמלי אשר פעמתי כלל מו, הוא ימש' יתן לי חכמה מפיו דעם וטענה שיתן לי לג מכן וליהי
ישו שפתי משיטת, ואדע כי מלאחי מן בעיניו, ואיני רחיה אלל ממה שכתב פי, וההשגת כל די
המלאכס המנדסין ושר התורה אשר לא פעמתי ולא פכמתי אן לי נהם ספק.

וברדי היה עובד, ששלח רכסו אוחי אלל אחי הקטן וגדול ממני ככל מילי ומיעט ספדא קדשא
בגאון מוהיר שלמה זלמן ולהיה לאמר לו כטוי משפתי שלל יקבל שום מלאך מניד אשר
יגא אלל, כי בזמן לא כדבר יגא אליו מלאך מניד, ואמר אף כי מן בניי היה לי עניד, היה זה לפי
שמי משום שנה שהיו הדורות כמקונן, והיה שריו על אדמת הקדש, לא ק פשה שרט המפטר'ים ויפטר
במרל די אפטר כלל שיהיה לנו קדש קדשם בלי שום עירוב כלל ובפטר הנולדים אשר כלל מרה,
נפשו בחלה נהם, ולא היו נמשטים אלל כלל וכלל.

וגדולה מו הוא היה אומר, כי אף מה שהשגתה משגת השגות נפלאות וטובות בשנה כל די פליט
נשמה יבשעשוע הפלון במשיכתן פלון, אינו נמשך אלל כל ק לסיקר גדול היסקר מה
שהלשם משגי מה השולם על ידי פעל ריגעה כאשר הוא נחמד נבוי ומפנה פלמו לכדרי מרה מה
טובה נחמ רוח ליוצרו ימש', מה כל האדם נפסק מורשו ימש', אבל מה שהשגתה משגת בשנה שהיה
כלל יגיעה וכלל בחירה וזלמן הוא רק קיבל עקר לנד שהקנייה משיטת מה היגול מתי פילס כחל
ומשמשת דברי הקדושים היה ישיהו לו עליה נשמה מדי לילה בלילה מיום עמדו על דשתי הקדושה, וק
אמר לי מדי מתלמדיו ששמע ק מפורס יולל מפיו הקדוש.

מילאין שרביי כמה שנים לאומרים ובפטר כבודו נחפורתו ושרי ליי מארי
בכחדים וכדברים פחוקין ולפיזי נחגלס לו לקדוש כי צפה שינה יותר
דברים מילאין שביבסן פחוק יומין מבמה סקילתו שרין כמה שנים
לאומרן ובמה שינהו סייגין ואמרן בשעה אי ולפיזי יובן מ"ש רב שנה
(דייקא ככל שפס לשון זה שהוא כיי הלמידו וכדור גדול ערך רבו בקדושה
מליכס ובסודות החורס שנחגלו לו מן השמים כדלוי להלמידו רשביי
ובפטר רב הוא רי אבא שבי סוסיק וכנז) כד נייס ושבי רב אמר
לכסוף שמשפחה (שכח עמוקס כ"כ ברום שמי גבוים עד כי גם רב
גדול פרכו לא יכול להשיג מן השמים בסקין רק צפה שינהו כתי
מכארידל איי מרש ד"א אוכל לכניס ולהרץ סקוי אשר עליי בעלל)
וכמיי וישמע חכס ויוסיף קח, [וישי דיה היז אוח כ"כ]:

בבני קולה ⁽²⁹⁾
מבוכו ל' אוק כב

וגדל עשיי הודע שרמי' משפזו זיל כי בכל מקס דלמריי
שחוק רב סיינו רי אבא שבי סוסיק הלמיד רשביי וסי' לשון על זה בלבו
שפס עפיי פוד כפי שקיבל מרבו רשביי ולא היה לו רשוח לגלותו פייכ
רק שחוק (כיון שעפיי נגלס לא היה לו היי ופעם ליישב דבריו)
וכדברים פחוקין וכחכנו מזה בעפיי בכמה מקומות ופטניס בחיבורו
[ופיי] פויה חוח יאיר (פי קייב) ומיש עליו כנאון מכרמי אויפרכך זיל
מקאלוס בסוף הקדמה אמרי כינכ על אויה בכניס פייסי וגם כוס
כיונחי בעפיי לדעמו כגדולכ בחיי דיה (מסדורא רי אוח קריז) בענין
כד נייס רב ושבי אמר לכסי מילתא דוקא כד נייס ושבי שאל יוכו
לכסיג יותר בפטימיוח כעודפ מכאריי זיל]

⁽²⁹⁾
סוכה כ'ו

אמר רב *אסור לאדם לישן
ביום יותר משינת הסוס וכמה שינת הסוס
שיתין נשמי אמר אביי שנתיה דמר כדרב
ודרב כרבי ורבי כרדוד *ודרוד כרסוסיא
דרסוסיא שיתין נשמי יאביי הוה נייס
כרמעיל מפורבדיחא לבי כובי קרי עליה
רב יוסף *עד מתי עיזל תשכב מתי תקום
משנתך

אלה חמיה ⁽³⁰⁾
מבוכו רביאכ ספרא
ס' יח' נ

בסוכה דף כז ע"ג אמר רב אהרן לאלס לישן כיום יותר משינת
הסוס וכמה שינת הסוס שיתין כשרי ותי אביי הוה רייס
כרמעיל מפורבדיחא לבי כובי קרי עליה רב יוסף עד מתי עיזל תשכב מתי
תקום משנתך חר רוח נשמי אשר הקימתי מה ע"י מיש האחרונים דעיינו
סל' זל היה יסן נ' שעות וכחנז הס דמה שחיקן האריי ששנתו אן לא
שול לסקו סל'ו כרשיער עזל :ה הקשיחי אס רב יוסף קרא על אביי עד
מי עזל תשכב ותי ותי אביי נשמתא היה יכיל למקן ששנתו גם כן
הנה נהם הקובות סלז אחרתי כזה דהנה כהקדמות ספדל לבישוחא
סעז צסס כנאון כרברארו זיל דהחיקן בשינה הוא צעה שחפסס החומר
ענטיי יכיל להשיג בשנתו עניכס כשניס ולפיזי כרלס לי דזה דוקא
כססוקע בשינה אז כחפסעו החימר סופכי ויכיל להשיג צפושכלוח אבז
נשמתס סכא כיס ולא כיס חיד ולא חיד אז אינו נפסע החומר שחרי יכיל
לשחשר ענמו ולפיזי אביי היי נייס ונמנס אינו שיהי איז אז לא יכיל
לשגי ולבך קרא עליי עד מתי עזל תשכב שזה רק ענלות שחרי יכיל
לשחשר אבז כססוקע בשינה אז חופסעו כהחומר ויכיל להשיג ולבך
האריי זיל כשהיה יסן שפיר אחר שיכול לחקן בניכור חיי :

לסקו ⁽³¹⁾
כרשמן ⁽³¹⁾
ליל קוללס אכס יוסי

(מיג) כחייב בסיי מ' הניח צסס הגאון ונהחיו
זיל דהלדיק יוכל להשיג
בשינה צעה שחפסעו החומר הנופכי ככריס כשניס
מיש. וקיק איז אחליי אחזיל שינה לכדיקס רע להס
רע לשולס, ובגוף הדבר שחפסקה שס כל דחליי יכיל